

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת שכונת "עין חמד" - מקלחת ציון

פרשת נצבים - הכנה לראש השנה

"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם ראשיכם שבטיכם זקניכם ושטריכם כל איש ישראל" (דברים כט, ט)

חושבים לפני כל מה שאנחנו מוציאים מפינו. זהירות ממאכלות אסורות- האם אנחנו בודקים את כשרות המאכל וכיו"ב.

יש דברים קטנים שהאדם לא חושב עליהם והם בעצם יכולים להטות את דינו לכף חובה חלילה.

האדם בעולם הזה דומה למלך שממונה על ידי העם למשך שנה שלימה. אחרי שנה מלך אחר בא במקומו. בשנה זו הוא יכול לעשות כל מה שרוצה, הן דברים טובים הן דברים לא טובים. אחרי שנה מורידים אותו ממלכותו.

אם יהיה חכם, אז בשנה זו יאסוף כסף וזהב. אחרי השנה יצא ברכוש גדול. לעומת זאת, אם מעביר את השנה בדברים של מה בכך אז בסוף השנה יוצא בלי שום דבר.

כך לגבי האדם. עליו לדעת שבעולם הזה צריך לנצל את הזמן בלימוד תורה, בקיום מצוות ובעשיית מעשים טובים. אחרי זמן מה כשנפטר, הוא לא יכול יותר לאסוף.

שלמה המלך אמר על כך: **"חכם לב יקח מצות"** (משלי י, ח). אין לך זמן לחכות אלא תתחיל לאסוף מצוות כמה שאפשר.

בברכת שבת שלום וכתובה וחתימה טובה הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

הצלחה בגורר
יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ" שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב עמית בן אהרון וב"ב רח דוד בן לאה וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה
אורן חיים בן אלן אסתר רותית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט יוסף בן רוחמה אילן בן ג'ולייט יפית שרה בת ג'ינה דרור בן סופיה אנאל חביבה בת שולמית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית נעם בן שרה שירי ימנה בת שולמית דוד עומרי בן יהודית שושנה שירה בת סילביה שמעון בן שולמית סיון רבקה בת אלן אסתר עמית בת טובה אברהם גורג'י בן דליה אפרת אורן בן נעמי

זרע קודש בר קיימא
גלית בת מסודי אליהו דרזי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה אסף בן סופיה נתנאל בן ג'ינה מיטל בת שושנה

רפואה שלמה
מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה ניזרי בת סטה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרח- בריאות ואריכות ימים סמיה בת עדי דליה אפרת בת נעימה מימי בת סוליקה מיכאל יהודה בן מרים אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה ישראל בן חווה יפה בת שרה- הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה משה בן נזימה עונת בת רחל ברכה רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רותית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה אליהו בן רחל בנימין בן ברכה אלן אסתר בת שרלוט נעימה בת שרה יהודה לייב בן אסתר מלכה נעם אלימלך בן אושרית- רפואה שלמה ובריאות איתנה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

בדרך כלל פרשת ניצבים חלה לפני ראש השנה, כדי לרמוז לנו את הפסוק: **"אתם נצבים היום כלכם לפני ה' אלקיכם"** (דברים כט, ט).

כולם ניצבים בראש השנה למשפט על מעשיהם לפני בורא עולם. גם האנשים החשובים ביותר נשפטים יחד עם בני האדם הפשוטים ביותר. ביום זה ידונו כל אדם- מי יחיה, מי ימות ח"ו, מי יהיה בריא ומי להיפך חלילה.

הכל נגזר בראש השנה- כל מה שיארע עם האדם, כולל הדברים הלא רצויים. למעשה, אם נתבונן על מה שעבר עלינו בשנה שעברה נבין ונדע שזה מה שנגזר עלינו כבר בראש השנה.

בחודש אלול אנחנו מתחילים לתקוע בשופר כדי לרמוז לנו "עורו ישנים" עבור אלו שעדיין רדומים בהבלי הזמן ולא מרגישים בזמן שחולף.

השופר מרמז לנו שצריך לשפר את מעשינו. אנחנו צריכים לעשות חשבון נפש. למשמש ולפשפש במעשינו. עלינו לבדוק אלו דברים שאנחנו עושים טעונים שיפור, וכן אלו דברים עלינו לעשות ועדיין אנחנו לא עושים.

הדברים שהאדם צריך לחשוב עליהם הם: התפילות- כיצד אנחנו מתפללים, בכוונה או לא בכוונה. הברכות- כיצד אנחנו מברכים, האם מבטאים כל מילה ומילה בכוונה. שמירת הפה מדיבורים אסורים- האם אנחנו

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בן גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה לנוריאל בן אסתר

לרפואה שלימה לאיידה חיה בת אסתר וליילד אלחנן רפאל בן איריס וליילד אורי חיים בן שלי

להצלחת דביר בן גלי רחל
זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי
להצלחת ולרפואת אברהם גורג'י בן דליה אפרת וב"ב והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב
לע"נ הצדיק ר' חיים אבישלום כהן פרחיה בן בלנקה זצ"ל

פני עין חמד		
19:53	19:09	17:59
19:49	19:07	18:17
19:51	19:08	18:18
19:51	19:08	18:18

שואל ומשיב בהלכה - ראש השנה - חלק ב'

במה צריך להיזהר בראש-השנה?

שאלה:

תשובה:

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחסי, רבנות מקומית מבשרת מתוך ספרו 'הכשרות למעשה':

מכיוון שראש השנה פותח את השנה החדשה, נוהגים לעשות סימנים גם באכילה, כגון: אכילת דברים מתוקים כדבש - לסימן טוב שתהיה כל השנה טובה ומתוקה. משום כך, יש נוהגים שלא לאכול מאכלים חריפים או חמוצים. אדם שרגיל לאכול מאכלים חריפים או חמוצים ובלעדיהם המאכל תפל לחיכו, מותר לו לאכול אותם ואין כל איסור בדבר.

בכל השנה יזהר שלא יכעס, יבכה או יהיה עצוב ובפרט יקפיד על כך ביום ראש השנה. ישתדל לשמוח ולשמח את אשתו ובני ביתו ככל יכולתו. יקנה לאשתו וילדיו דברים שמשמחים אותם, כגון: תכשיטים ובגדים. יעזור לעניים כפי יכולתו. הגברים ישמחו באכילת בשר ויין. עיקר החיוב הוא בשר בהמה. אם לא אוהב בשר בהמה, יאכל עוף.

יזהר לא לבזבז חלילה את היום הקדוש בהוללות ושחוק של הבל. יזהר לא לדבר שיחות חולין. נהגו לא לישון בראש השנה, שאין זה נאה לישון ביום שספרי חיים וספרי מתים נפתחים. אמרו בתלמוד ירושלמי שהישן בראש השנה גורם לכך שמזלו ישן. לא ישתדל לקום בעלות השחר אם יודע כי לאחר מכן יהיה עייף במשך כל היום ולא יהיה מרוכז בתפילה.

אם הוא עייף במשך היום ומרגיש צורך גדול לישון, יעשה זאת לאחר חצות היום. [בדרך מליצה אמרו: מוטב שיהיה מזל ישן ממזל עייף]. היושב בטל ועוסק בשיחה בטלה וכיו"ב כישן דמי. אדם שיושב לפצח גרעינים או לקרוא עיתון וחושב כי העיקר הוא שלא הולך לישון – הרי אלו דברים בטלים.

ירבה באמירת תהילים, מכיוון שהוא יום דין שבו נכתב מה יעלה בגורלו במשך השנה הבאה עלינו לטובה. זכותו של דוד המלך עליו השלום יהיה מליץ יושר עליו ועל משפחתו ועל כלל ישראל, אמן. יש ענין לסיים פעמיים את ספר תהילים העולים למניין 'כפר' (מספר הפרקים בספר תהילים הוא מאה וחמישים. מספר הפרקים בשני ספרים הוא שלוש מאות שעולה בגימטריה כפר).

חזרה בתשובה

לפני מספר שנים מספר אברכים חשובים התכנסו יחד לנסיעה משותפת במונית. האברכים נמנו על חבורה של בני עליה שדרכם היתה להתקבץ מעת לעת ולהתחזק בעבודת ה'. בעת הנסיעה הנהג חשב שמצא לו אוזן קשבת ראויה והתחיל לספר על את הכאב שרובץ על ליבו ולא נותן לו מנוח.

הנהג סיפר לאברכים שבנו לא התבייש לבגוד בו. הוא השליך את אבא ואת בית אבא, חוטא ופושע. האב סיפר בכאב על עוד פשעים איומים שבנו הסורר עשה. הנוסעים שאזנם העדינה לא היתה רגילה לשמוע סיפורים כאלו, וליבם כאב לשמוע את הדברים. הם יכלו בקלות לשער שאם האבא שכל כך מרוחק משמירת תורה ומצוות מעיד שהבן שלו פושע, אז יש דברים בגו...

הנסיעה התקיימה בעשרת ימי תשובה. במשך כל הדרך הכפויה הזו אחד האברכים ישב והתפלץ בליבו שבימי רצון קדושים אלו אוזניו צריכות להאזין לכל התיאור שהאב גולל על בנו, הבן שמרד באביו שבשמיים ושבארץ יחדיו. "למה?" שאל את עצמו, "על מה עשה ה' ככה שהאוזניים שלי צריכות לשמוע דיבורים כאלו מהם אני כל כך מתרחק?"

הגה"צ רבי צבי מאיר זילברברג שליט"א סיפר שהוא שמע את הסיפור הזה באוזניו מפי האברך המדובר. האברך הוסיף שהרבה זמן אחרי שירד מן המונית, השאלה המשיכה להטריד את מנוחתו למה ה' עשה לו ככה. אחרי מספר רגעים נזכר האברך במשהו, ובעצם זאת היתה התשובה לשאלתו. האברך כך סיפר: רגע לפני שירדנו מהמונית, הנהג אמר: "אבל אתם יודעים מה? אם הבן שלי יבקש ממני סליחה, אמחל לו על הכל"...

האברך קלט את המסר ששלחו לו מהשמיים: גם אנחנו פגענו לצערנו כל השנה באבינו שבשמיים. הקב"ה ברחמיו הרבים אומר לנו: "שׁוּבָה יִשְׂרָאֵל עַד ה' אֶלְקֵינוּ כִּי כָשַׁלְתָּ בְּעֹנֶךָ" (הושע יד, ב) ובהמשך בורא עולם מוסיף: "אֶרְפָּא מְשׁוּבְתֵם אֶהְיֶם נְדָבָה, כִּי שָׁב אִפִּי מִמְּנוֹ" (הושע יד, ה)

רש"י הקדוש פירש: "אֶרְפָּא מְשׁוּבְתֵם. אמר הנביא: 'כך אמר לי רוח הקודש, מאחר שיאמרו לפני כן, ארפא משובתם ואוהבם בנדבת רוחי, אף על פי שאינם ראויים לאהבה, אתנדב לאהבתם, כי שב אפי ממנו". אלו הדברים שאנחנו מייחלים ומבקשים בימים אלו: "סלח לנו 'אבינו' כי חטאנו, ו'ישראל' אע"פ שחטא-ישראל הוא' (מס' סנהדרין דף מ"ד ע"א).

מעובד מתוך נעם שיח- אב"ד סאנטוב שליט"א

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א (052-6329144) (הנייד באישור ועדה רוחנית)

מינויים

לקבלת העלון חיים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחסי

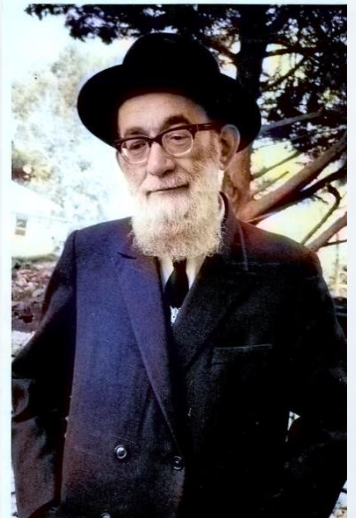
בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - הגאון הרב גדליה איזמן זצ"ל

הגאון מרן הרב גדליה איזמן זצ"ל - נולד ב-י"ד אייר ה'תע"ר (1910) בוורשה למשפחה מחסידות אלכסנדר. בבחרותו למד בקלצק שבליטא. בשנת ה'תרפ"ז (1927) למד בישיבת קמניץ כעשר שנים. נודע כעובד ה' ומבקש דעת הצמא לדבר ה' בשקיקה ובכיסופים. בהמשך היה חשש שיגויס לצבא הפולני ולכן נמלט לארץ ישראל. בארץ למד בישיבת 'מרכז הרב'. בבחרותו שימש כמשגיח בישיבת 'מקור חיים' בירושלים. לאחר נישואיו, המשיך ללמוד בכולל של ישיבת 'מרכז הרב'. בשנת ה'תש"ד (1944) התחיל לכהן כמשגיח בישיבת 'קול תורה'. רבינו התמסר כל כולו לישיבה הקדושה והבחורים היו אצלו כבניו ממש. השקיע בכל בחור ובחור שעות רבות מאוד כדי להעלותו על דרך המלך. כאשר היתה בעיה לאחד מבחורי הישיבה הוא לא נח ולא שקט ואף לא עלה על יצועו עד שהעניין לא הסתדר בשלמותו. שום דבר לא עמד לנגד עיניו מלבד טובתם האישית שיתעלו בתורה וביראת שמיים לתפארת. נטע והשריש בקרב תלמידיו את דרכי העבודה והיראה.

שיחות המוסר של רבינו היו מפורסמות בעמקותם. עיצב את אישיותם של התלמידים בהתייחסו באופן אישי לכל אחד מהם כאשר רבים מהם היו ניצולי מחנות השמדה וחלקם התגלגלו בגפם עד שהגיעו לישיבת 'קול תורה'. הגר"י גנס העיד שהמשגיח הגר"ש וולבה זצ"ל אמר לו פעם שבדור הזה יש שלושה בעלי מוסר מובהקים, ביניהם מנה את רבינו. תפילותיו היו לשם דבר בקרב בחורי הישיבה. בשנת ה'תשמ"ב (1982) הודיע להנהלת הישיבה על פרישתו מתפקידו. לתלמידיו הקרובים הסביר שהוא חש שלפעמים בהקפדתו על הנהגה שלילית של תלמיד מתגנבת עצבנות שנובעת מזקנתו, ולכן הוא לא יכול להמשיך בתפקידו. אם הוא לא עומד בכל הדרישות שהוא תובע מתלמידיו, הוא לא ראוי להמשיך בתפקידו. לנוכח ההפצרות הרבות הסכים להמשיך ולשמש כיועץ חינוכי לתלמידי הישיבה. הקדיש שעות רבות מדי יום לשיחות אישיות עם תלמידים במקומו בשולי ביהמ"ד. מסר שיחות מוסר בישיבה במקום המשגיח הגה"צ ר' שלמה וולבה זצוק"ל. נפטר ב-ג' תשרי ה'תשע"ב (2011). חי כ-101 שנים. ציונו בהר-המנוחות בירושלים.

אביו: ר' אברהם. **אשתו:** מרת חיה ליבא (לבית אידלמן מוילנה). **מרבתי:** הגאונים מרן ר' ברוך דב בר ליבוביץ ('ברכת שמואל'), מרן המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין, מרן ר' אהרון קוטלר. **חברותא:** הגאון ר' ראובן גרוזובסקי (ראש ישיבת 'תורה ודעת' בארה"ב למד עם רבינו בישיבת קמניץ). **מתלמידיו:** הגאונים ר' ישראל מאיר לאו (הרב הראשי לישראל), ר' יהודה עדס (ראש ישיבת קול יעקב), ר' שלמה מחפוד, ר' אביגדור נבנצל (רב העיר העתיקה בירושלים), ר' משה שוואב (מנהל רוחני של ישיבת גייטסהד), ר' יהושע נויבירט ועוד אלפים רבים. **בנו:** הגאון ר' יוסף. **חתנו:** הגאון ר' שלמה ברויאר (משגיח ישיבת בית מתתיהו). **מספריו:** **יגידולי מוסר** - נערכו ע"י תלמידיו וחתנו, ר' שלמה ברויאר.

בשכונת בית וגן בעיה"ק ירושלים נמצאת הישיבה הגדולה 'קול תורה'. המשגיח הגה"צ רבי גדליה איזמן זצוק"ל גר בקרבת מקום, ברח' וייסבורד. הדרך מביתו לעבר הישיבה עברה דרך קבע ברחוב הראשי של השכונה, רח' הפסגה. בכל בוקר צועד רבי גדליה היה צועד מביתו לעבר הישיבה לתפילת שחרית, ובחזרה מהישיבה לביתו. מעולם לא הסכים שמישהו יסייע לו ויקח אותו ברכב. דבר אחד מופלא בכל זאת היה שונה בהליכה זו. פעם אחת בשבוע, פעם יחידה, רבי גדליה היה משנה את הליכתו. במקום לצעוד מביתו דרך רח' הפסגה לעבר הישיבה, הוא הלך בשביל צדדי שמחבר את רח' ברגמן עם רח' תורה ועבודה המוביל לישיבה.

זו היתה דרך בשביל עפר לא סלול. בימי גשמים וקור השביל היה מלא בבוץ ולכלוך שהיקשה על ההולכים בו. זה היה דווקא בשבת בבוקר לפני התפילה. מדי שבת בשבתו רבי גדליה הקפיד ללכת דרך אותו שביל למרות שבחזרה מן הישיבה היה חוזר בדרכו הרגילה דרך רחוב הפסגה. בנו, שהיה צועד איתו בקביעות, שם לב לשינוי זה שאביו נוהג.

שבת אחת פנה הוא לאביו ושאל אותו למה הוא משנה את הליכתו דווקא בשבת בבוקר לפני התפילה. הבן הוסיף: "הרי בשבת נצטוונו על כיבודה, וכי עונג שבת הוא ללכת דווקא בשביל רעוע זה, ולא בדרך המלך בה הולכים כרגיל?". רבינו השיב לו: "בכל יום מקפיד אני להקדים לכל אדם 'גוט מארגען', שכן ראוי להקדים שלום לכל אדם. במקרה שאני פוגש באדם מבני עדות המזרח, וחוששני שלא יבין את ברכתי בשפת האידיש, אני אומר לו 'בוקר טוב'."

"בשבת יש לי בעיה עם כך. אם אפגוש באחד מבני עדות המזרח, שאולי לא יבין את הביטוי 'גוט שבת', אצטרך לומר לו 'שבת שלום'. הרי דין הוא שאסור להזכיר 'שלום' לפני התפילה. אם לא אענה לו בפה כדרכי אלא רק בהנהון ראש, שמא יפגע הלה בגללי, לכן דווקא בשבת לפני התפילה אני מקפיד ללכת דרך שביל העפר שבו לא מצויים אנשים. כך לא אצטרך להיכשל באמירת שלום לפני התפילה ואף אחד לא יבוא להיפגע על ידי". הדבר מפליא ביותר. איך יכול יהודי לשנות את סדר יומו במשך עשרות שנים ולעשות דבר המטריחו יתר על המידה, רק כדי למנוע את עצמו מאפשרות של פגיעה כלשהי בכבוד הזולת. (מוסף שב"ק תולדות)

תלמידו, הגאון רבי יהודה עדס (ראש ישיבת 'קול יעקב'), סיפר כי שמע מהרב גבריאל לרר זצ"ל שהבין מהמשגיח כי הוא לא מוסר שיחות לבני הישיבה אם הוא לא אוחד בדרגה של תוכן השיחה הו לא מוסר בעצמו. כל שיחותיו המוסריות היו בבחינת 'הוא היה אומר' וכמו שצדיקים פירשו שמה שהוא היה- זה מה שהיה אומר לאחרים.

בנו, הרה"ג רבי יוסף איזמן, סיפר בימי ה'שבעה' על צדקותו וחסידותו של אביו זצ"ל עוד בבחרותו בישיבת קמניץ. כבר אז קיבל על עצמו קבלות נדירות בעבודת ה'. בין היתר סיפר כי בערוב ימיו מצאנו בפנקסיו מה שכתב בשנות העשרים לחייו. הפנקס היה המלא וגדוש בחשבון נפש אישי על דרכיו ומעשיו יום יום וכו' לצד קבלות רבות שקיבל אז על עצמו.

ויתור והצלה

מעשה זה צרם לי במיוחד! היה לי ברור שמי שישב לידי יודע כי קניתי את המקום והוא שייך לי. לכן הניסיון לא היה קל בעיניי.

זכרתי את מה שהבטחתי לבורא עולם לפני שנים רבות שלא אריב עם אף אדם על מקום ישיבה. עמדתי בדיבורי ולא אמרתי דבר לשכן.

בלית ברירה נאלצתי להושיב את בני הקטן על ברכיי במשך כשעה תמימה. לאחר מכן הבן של אותו יהודי, שישב במקום של הבן שלי, קם מהכיסא.

מספר רגעים לאחר מכן אירע דבר נורא: מאוורר ברזל גדול שעמד תלוי מעל אותו מקום נפל על הכיסא, שכרגע היה ריק, בחבטה נוראה. המאוורר נשבר בעקבות הנפילה.

התפילה נעצרה למשך מספר רגעים. המתפללים חששו לשלומם של היושבים במקומות אלו, אבל התברר שבניסי ניסים אף אחד לא נפגע.

אחרי 'עלינו לשבח' גבאי בית-הכנסת ניגש אלי בפנים זורחות ומאושרות על האסון שנמנע. הוא שאל אותי בפליאה גדולה:

"תספר לי בבקשה איך קרה הפלא הגדול הזה שידעת להושיב באותם רגעים את בנך הקטן על ברכיך? הרי הוא היה אמור לשבת במקום שרכשת עבורו?"

באותם רגעים ניגש אלינו אותו יהודי, שבנו ישב על הכיסא שקניתי עבור בני. לפליאתי הרבה הוא הסביר שהוא הושיב את בנו באותו הכיסא בטעות.

הוא סיפר כי היה נדמה לו כי את המקום הזה הוא קנה עבור הילדים שלו. כמוכן שהודיתי לבורא עולם שנתן לחברי לטעות. בזכות טעות זו חיי בני ניצלו.

למעשה התבררו לי שני דברים חשובים מאוד: א. טעיתי ובגדול כשחשבתי שהחבר שלי ידע באופן ברור כי אני קניתי את המקום עבור הבן שלי. לא היה שום מקום לכעוס על המעשה.

ב. התברר לי ללא כל ספק כי ההבטחה שלי לבורא עולם שלא אריב על מקומות ישיבה הצילה את חיי בני מרדת שחת!

אני מספר את המעשה הזה לבני ולנכדי בכל ערב בימים הנוראים. אני מוסיף את המסקנה המתבקשת: הדרך של האדם להבטיח את מקומו בעולם הזה היא על ידי שיוותר על מקומו לאחרים וידע להעביר על מידותיו...

עד כמה גדולה מידת הוויתור- לא ניתן לתאר ולשער. לא בכדי חז"ל אמרו: "כל המעביר על מידותיו- מעבירין לו על כל פשעיו!"

כידוע מידה כנגד מידה לא בטלה מן העולם. כאשר אדם מעביר על מידותיו ולא מדקדק עם בני אדם - לא ידקדקו איתו בדן.

הגמרא (ראש השנה דף י"ז ע"א) מספרת על רב פפא שבא לבקר את רב הונא שחלה. כשראה את מצבו של רב הונא אמר לבניו שיכינו לו תכריכים ל"ע (כלומר רמז לבניו שיכינו את עצמם לפטירה של אביהם ל"ע).

בסוף רב הונא התרפא בדרך נס. רב פפא התבייש ממנו בגלל מה שאמר לילדיו והיה מתחמק מרב הונא שלא ייפגש איתו. בסוף כאשר רב הונא ראה את רב פפא, הוא סיפר לו כי אכן כבר הגיע למעלה לשמיים וכבר נגזרה עליו מיתה.

אלא שהקב"ה אמר: "מכיוון שהוא לא עומד על מידותיו אלא מעביר עליהן- אל תדקדקו אחריו". מכאן שגם לאחר שכבר נגזרה עליו מיתה והיה כבר במצב של גסיסה, מידת הוויתור הועילה לו להצילו מן הדין ולהשיבו לתחיה.

להלן סיפור מופלא שמעובד מתוך העלון 'מתיקות השבת'. יש בו ללמדנו עד כמה גדולה מידת הוויתור - ויש לה אץ היכולים אפילו להציל ממוות. הסיפור הובא מפי בעל המעשה ר' ש.ק.

עוד כשהייתי ילד קטן, הבטחתי לבורא עולם בערב ראש השנה שלעולם לא אריב עם בני אדם על מקום ישיבה בבית הכנסת.

הסיבה לכך נעוצה בעובדה שאני בעיני ראיתי מריבה שאירעה בין שני מתפללים בשבת שובה על מקום ישיבה. שניהם טענו בלהט כי מדובר במקום הישיבה ששייך להם.

הריב ביניהם 'חצה קווים אדומים'. המשפטים שנשמעו בין שני המתפללים היו צורמים מאוד! הריב ביניהם הוביל אותי לקבלת החלטה זו.

במשך שנים רבות הבטחה זו לא הגיעה לכלל ניסיון. בסיכומי של עניין התנסיתי בניסיון זה לפני מספר שנים, כאשר אני כבר אבא לתשעה ילדים כן ירבו. כך היה סיפור המעשה:

בערב ראש השנה קניתי ארבעה כיסאות בבית הכנסת, בשבילי ובעבור שלושה מילדיי. בזמן התפילה מי שישב לידי הושיב את בנו באחד מהמקומות שקניתי.

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שמואל בן שמחה דרוזי זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל פואד אברהם בן רג'ונה ז"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברקו דב ז"ל אביבה בת שושנה רייזל ע"ה זהבה בת שושנה רייזל ע"ה יצחק בן רבקה ז"ל אברהם בן יונה ז"ל מרים בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל אברהם בן יונה ז"ל ר' שאול בן סילביה זצ"ל אביגדור בן חזלה ז"ל סעידה בת תופחה ע"ה ר' שאול בן סילביה זצ"ל אביגדור בן חזלה ז"ל מזל בת שמעון ע"ה שני בת אסתר ע"ה דוד בר חסיבה ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל מסודי בת חביבה ע"ה חווה בת יעקב צבי ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יצחק בן רחל ז"ל רחל רפאת בת השמת ע"ה יוסף בר סעדה ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל לטיף בן פרחיה ז"ל אסתר בת גולה גאולה ע"ה יעקב בן אסתר ז"ל מרים בן פרחיה ז"ל אריה בן מרים ז"ל יעקב בן נעמה ז"ל אביבה לויש ע"ה אלון בן סעדה ז"ל דוד יצחק בן פרחיה ז"ל שרה בת נרקיס ע"ה אילנה (מחרוזת) בת שרה ע"ה גורג'יה בת נעימה ע"ה רחמה בת מסעודה ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל רחמים בן רחל ז"ל אליהו אליאס בן אלגריה ז"ל חיים משה גרשון בן שלמה יחזקאל ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל אביחי בן אסתר ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל אסתר בת מסעודה קדוש ז"ל ר' יצחק בן נעמי ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה ר' דב בן בנימין אלטר ז"ל אורה בת נעימה ע"ה מישא אסתר בת זורה ע"ה מסעוד בן יקוט ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה סלים בן פרוחה ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה